

DIREKTIVA 2009/111/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. septembra 2009****o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s sklepi Evropskega sveta in Sveta ECOFIN ter mednarodnimi pobudami, kot je nedavno srečanje na vrhu skupine držav G20 2. aprila 2009, je ta direktiva prvi pomemben korak na poti k obravnavanju pomanjkljivosti, ki jih je razkrila finančna kriza, sledile pa bodo tudi pobude, ki jih je napovedala in opredelila Komisija v svojem sporočilu z dne 4. marca 2009 z naslovom „Spodbujanje okrevanja evropskega gospodarstva“.
- (2) Člen 3 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku upravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽⁴⁾ državam članicam dovoljuje, da predvidijo posebne režime bonitetnega nadzora za kreditne institucije, ki so od 15. decembra 1977 stalno odvisne od centralnega organa, pod pogojem, da so bili ti režimi v nacionalno zakonodajo uvedeni najpozneje 15. decembra 1979. Ti roki državam članicam, zlasti tistim, ki so k Evropski uniji pristopile od leta 1980,

preprečujejo uvedbo ali ohranjanje takšnih posebnih režimov bonitetnega nadzora za podobno odvisne kreditne institucije, ki so ustanovljene na njihovih ozemljih. Zato je primerno odpraviti roke, določene v členu 3 navedene direktive, da se zagotovi enake konkurenčne pogoje med kreditnimi institucijami v državah članicah. Odbor evropskih bančnih nadzornikov bi moral zagotoviti smernice, da bi se v zvezi s tem spodbujala konvergenca nadzornih praks.

- (3) Hibridni instrumenti kapitala imajo pomembno vlogo pri rednem upravljanju kreditnih institucij s kapitalom. Ti instrumenti kreditnim institucijam omogočajo doseči raznovrstno strukturo kapitala in dostop do veliko različnih finančnih vlagateljev. Baselski odbor za bančni nadzor je 28. oktobra 1998 sprejel sporazum o merilih primernosti in omejitvah za vključitev nekaterih vrst hibridnih instrumentov kapitala v temeljna lastna sredstva kreditnih institucij.
- (4) Zato je pomembno, da se za te hibridne instrumente kapitala določijo merila, na podlagi katerih so primerni za vključitev v temeljna lastna sredstva kreditnih institucij, in da se določbe Direktive 2006/48/ES uskladijo z navedenim sporazumom. Spremembe Priloge XII k Direktivi 2006/48/ES izhajajo neposredno iz določitve navedenih meril. Temeljna lastna sredstva iz člena 57(a) Direktive 2006/48/ES bi morala zajemati vse instrumente, ki v skladu z nacionalno zakonodajo veljajo za lastniški kapital, so enakovredni navadnim delnicam v likvidaciji in v celoti pokrivajo izgube v času rednega poslovanja enako kot navadne delnice. Možno je, da ti instrumenti vključujejo instrumente, ki zagotavljajo prednostne pravice za izplačila dividend na nekumulativni podlagi, če so zajeti v členu 22 Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ⁽⁵⁾, so enakovredni navadnim delnicam v likvidaciji in v celoti pokrivajo izgube v času rednega poslovanja kot navadne delnice. Temeljna lastna sredstva iz člena 57(a) Direktive 2006/48/ES bi morala vključevati tudi vse druge instrumente kreditnih institucij, ki so skladni z določbami njihovega statuta, pri čemer se upošteva posebni status vzajemnih družb, zadrug in podobnih institucij, in ki so enaki navadnim delnicam v smislu kvalitete kapitala, zlasti glede pokrivanja izgub. Instrumenti, ki niso enaki navadnim delnicam v likvidaciji ali ne pokrivajo izgub

⁽¹⁾ Mnenje z dne 24. marca 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽²⁾ UL C 93, 22.4.2009, str. 3.⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 6. maja 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 27. julija 2009.⁽⁴⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.⁽⁵⁾ UL L 372, 31.12.1986, str. 1.

- v času rednega poslovanja enako kot navadne delnice, bi morali biti vključeni v skupino hibridov iz člena 57(ca) Direktive 2006/48/ES.
- (5) Da bi se izognili motnjam trga in zagotovili kontinuiteto splošnih ravni lastnih sredstev, je primerno predvideti posebne prehodne ureditve za nov režim o instrumentih kapitala. Ko bo zagotovljeno okrevanje, bi bilo treba nadalje okrepiti kakovost temeljnih lastnih sredstev. Komisija bi morala v zvezi s tem Evropskemu parlamentu in Svetu poročati skupaj z ustreznimi predlogi najpozneje do 31. decembra 2011.
- (6) Za okrepitev okvira kriznega upravljanja Skupnosti je bistveno, da pristojni organi učinkovito usklajujejo svoje ukrepe z drugimi pristojnimi organi in po potrebi s centralnimi bankami, med drugim s ciljem zmanjševanja sistemskega tveganja. Zaradi krepitve učinkovitosti bonitetnega nadzora bančne skupine na konsolidirani osnovi bi bilo treba nadzorniške dejavnosti bolj učinkovito usklajevati. Zato bi bilo treba ustanoviti kolegije nadzornikov. Ustanovitev kolegijev nadzornikov ne bi smela vplivati na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz Direktive 2006/48/ES. Ustanovitev kolegijev nadzornikov bi morala biti instrument za močnejše sodelovanje, s katerim se pristojni organi sporazumejo o ključnih nadzornih nalogah. Kolegiji nadzornikov bi morali olajšati obravnavo nadzora, ki poteka, in izrednih razmer. Konsolidacijski nadzornik bi moral imeti možnost, da se v povezavi z drugimi člani kolegija odloči, da bo organiziral srečanja ali delavnice, ki niso v splošnem interesu, ter tako po potrebi racionalizira prisotnost.
- (7) Mandati pristojnih organov bi morali ustrezno upoštevati razsežnost Skupnosti. Pristojni organi bi zato morali ustrezno upoštevati učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah. Odvisno od nacionalne zakonodaje bi se moralo to načelo obravnavati kot širši cilj za spodbujanje finančne stabilnosti v Evropski uniji in od pristojnih organov ne bi smelo zakonsko zahtevati, da dosežejo določen rezultat.
- (8) Pristojni organi bi morali imeti možnost sodelovati v kolegijih, ustanovljenih za nadzor kreditnih institucij z nadrejeno institucijo v tretji državi. Odbor evropskih bančnih nadzornikov bi moral po potrebi zagotoviti smernice in priporočila, da se poveča konvergenca nadzornih praks v skladu z Direktivo 2006/48/ES. Da ne bi prihajalo do neskladij in regulativne arbitraže zaradi različnih pristopov in pravil, ki jih uporabljajo posamezni kolegiji, in zaradi lastnega preudarka države članice, bi moral Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripraviti smernice za postopke in pravilnike za delovanje kolegijev.
- (9) Člen 129(3) Direktive 2006/48/ES ne bi smel spreminjati razporeditve odgovornosti med pristojnimi nadzornimi organi na konsolidirani, podkonsolidirani in individualni osnovi.
- (10) Pomanjkanje informacij med matičnimi pristojnimi organi in pristojnimi organi gostitelji se lahko izkaže za škodljivo za finančno stabilnost v državah članicah gostiteljicah. Zato bi bilo treba okrepiti pravice nadzornikov gostiteljev glede informacij, zlasti v krizi pomembnih podružnic. S tem namenom bi bilo treba opredeliti pojem pomembne podružnice. Pristojni organi bi morali posredovati informacije, ki so bistvene za opravljanje nalog centralnih bank in ministrstev za finance glede finančnih kriz in zmanjševanja sistemskega tveganja.
- (11) Sedanje nadzorno ureditev bi bilo treba nadalje razvijati. Kolegiji nadzornikov so dodaten in pomemben korak naprej pri usklajevanju nadzornega sodelovanja in zblíževanja v Evropski uniji.
- (12) Sodelovanje nadzornih organov, ki obravnavajo skupine, holdinge, njihove hčerinske družbe in podružnice, v kolegijih je razvojna stopnja na poti k nadaljnjemu regulativnemu zblíževanju in nadzornemu povezovanju. Zaupanje med nadzorniki in spoštovanje njihovih odgovornosti je bistvenega pomena. V primeru spora med člani kolegija glede teh različnih odgovornosti so bistvenega pomena nepristranski in neodvisen nasvet ter mehanizmi za mediacijo in reševanje sporov na ravni Skupnosti.
- (13) Kriza na mednarodnih finančnih trgih je dokazala, da je primerno nadalje preučiti potrebo po reformi regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja Evropske unije.
- (14) Komisija je v svojem sporočilu z dne 29. oktobra 2008 z naslovom „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: evropski okvir za ukrepanje“ objavila, da je ustanovila skupino strokovnjakov, ki ji predseduje Jacques de Larosière (skupina de Larosière) in ki naj bi preučila organizacijo evropskih finančnih institucij, da se zagotovi skrbno in varno poslovanje, urejeno delovanje trgov, tesnejše evropsko sodelovanje pri nadzoru finančne stabilnosti, mehanizem za zgodnje opozarjanje in obvladovanje kriz, vključno z obvladovanjem čezmejnih in medsektorskih tveganj, preučila pa naj bi tudi sodelovanje med Evropsko unijo in drugimi večjimi pravnimi sistemi, da bi prispevali k ohranjanju finančne stabilnosti na svetovni ravni.

- (15) Da bi dosegli ustrezno raven nadzornega zblíževanja in sodelovanja na ravni Evropske unije ter prispevali k stabilnosti finančnega sistema, so nujno potrebne nadaljnje obsežne reforme regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja Evropske unije, ki bi jih morala hitro pripraviti Komisija, pri tem pa ustrezno upoštevati sklepe, ki jih je 25. februarja 2009 predstavila skupina de Larosière.
- (16) Komisija bi morala do 31. decembra 2009 poročati Evropskemu parlamentu in Svetu ter predlagati ustrezno zakonodajo, ki je potrebna za odpravo pomanjkljivosti določb glede nadaljnega povezovanja nadzornih organov, saj bi bilo treba močnejšo vlogo nadzornega sistema na ravni EU vzpostaviti do 31. decembra 2011.
- (17) Čezmerne koncentracije izpostavljenosti do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb lahko povzročijo nesprijemljivo tveganje nastanka izgub. Za tako stanje velja, da lahko neugodno vpliva na solventnost kreditne institucije. Spremljanje in kontrola velikih izpostavljenosti kreditne institucije bi zato morala biti sestavni del nadzora kreditne institucije.
- (18) Trenutni režim velike izpostavljenosti je iz leta 1992. Zato bi bilo treba pregledati obstoječe zahteve o velikih izpostavljenostih iz Direktive 2006/48/ES in Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ⁽¹⁾.
- (19) Ker si kreditne institucije na notranjem trgu neposredno konkurirajo, bi bilo treba osnovna pravila za spremljanje in nadziranje velikih izpostavljenosti kreditnih institucij še bolj uskladiti. Zaradi zmanjšanja upravne obremenitve za kreditne institucije bi bilo treba zmanjšati število opcij, ki jih imajo države članice glede velikih izpostavljenosti.
- (20) Pri določanju obstoja skupine povezanih oseb in s tem izpostavljenosti, ki predstavljajo eno samo tveganje, je pomembno upoštevati tudi tveganja, ki izhajajo iz pomembnega skupnega vira financiranja, ki ga zagotavlja kreditna institucija ali investicijsko podjetje samo, njena finančna skupina ali njene povezane osebe.
- (21) Medtem ko je zaželeno, da izračun vrednosti izpostavljenosti temelji na izračunu, predvidenem za namene zahtev po minimalnih lastnih sredstvih, je primerno sprejeti pravila za spremljanje velikih izpostavljenosti brez uporabe uteži ali stopnje tveganja. Poleg tega so bile tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki se uporabljajo v režimu solventnosti, zasnovane ob predpostavki dobro razpršenega kreditnega tveganja. V primeru velikih izpostavljenosti, ki obravnavajo tveganje koncentracije za eno samo izpostavljenost (single name), kreditno tveganje ni razpršeno. Zato bi bilo treba za učinke teh tehnik uporabljati bonitetne zaščite. V tej zvezi je treba zagotoviti učinkovito izterjavo kreditnega zavarovanja za namene velikih izpostavljenosti.
- (22) Ker je izguba, ki izhaja iz izpostavljenosti do kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, lahko prav tako velika kot izguba zaradi drugih izpostavljenosti, bi bilo treba te izpostavljenosti obravnavati in o njih poročati kot o vseh drugih izpostavljenostih. Da bi zmanjšali nesorazmeren učinek takšnega pristopa na majhne institucije, je bila predvidena alternativna količinska omejitev. Poleg tega so zelo kratkoročne izpostavljenosti, ki se nanašajo na prenos denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, obračunom, poravnavo in skrbništvom za stranke, izvzete, da se omogoči nemoteno delovanje finančnih trgov in z njimi povezanih infrastruktur. Te storitve zajemajo na primer izvajanje kliringa in poravnavo gotovinskih transakcij ter podobne dejavnosti, ki olajšujejo poravnave. Te izpostavljenosti zajemajo izpostavljenosti, ki jih morda ni mogoče predvideti in jih zato kreditna institucija ne more v celoti nadzorovati, med drugim stanja na medbančnih računih, ki izhajajo iz plačil strank, vključno z v dobro ali v breme knjiženimi provizijami in obrestmi, ter iz drugih plačil za storitve za stranke, kot tudi danih ali prejetih zavarovanj.
- (23) Določbe, ki se nanašajo na zunanje bonitetne institucije (ECAI) v okviru Direktive 2006/48/ES, bi morale biti v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ⁽²⁾. Predvsem bi moral Odbor evropskih bančnih nadzornikov pregledati svoje smernice za priznanje ECAI, da se bo mogoče izogniti podvajanju dela in zmanjšati breme procesa priznanja, kadar je ECAI registrirana kot agencija za ocenjevanje bonitet (CRA) na ravni Skupnosti.
- (24) Treba bi bilo tudi odpraviti neskladnosti med interesi družb, ki posojila preoblikujejo v vrednostne papirje, s katerimi se trguje, in druge finančne instrumente (originatorji ali sponzorji), ter družbami, ki vlagajo v te vrednostne papirje ali instrumente (vlagatelji). Prav tako je pomembno, da so interesi originatorjev ali sponzorjev in interesi vlagateljev usklajeni. Da bi se to doseglo, bi morali originatorji ali sponzorji zadržati pomemben delež v osnovnem premoženju. Zato je pomembno, da originatorji ali sponzorji obdržijo izpostavljenost tveganju zadevnih posojil. Nasploh posli listinjenja ne bi smeli biti strukturirani tako, da bi se izogibali uporabi zahteve za zadržanje, zlasti prek struktur provizije ali premije ali obojih. Takšno zadržanje bi se moralo uporabiti v vseh

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

⁽²⁾ Glej stran 1 tega Uradnega lista.

- okoliščinah, kjer se uporablja ekonomska vsebina listinjenja v skladu z opredelitvijo iz Direktive 2006/48/ES, ne glede na to, kakšna pravna sestava ali instrument se uporabi za doseg takšne ekonomske vsebine. Zlasti če se kreditno tveganje prenese z listinjenjem, bi se morali vlagatelji odločati skrbno, za kar potrebujejo ustrezne informacije o listinjenju.
- (25) Ukrepi za reševanje morebitne neskladnosti teh struktur morajo biti v vseh ureditvah finančnih sektorjev dosledni in usklajeni. Komisija bi morala pripraviti ustrezne zakonodajne predloge, da se zagotovita doslednost in usklajenost. Zahtev za zadržanje ne bi smeli uporabljati večkratno. Za vsako listinjenje zadošča, da zahteva velja le za originatorja, sponzorja ali prvotnega posojilodajalca. Podobno bi se morala zahteva za zadržanje uporabljati le za listinjenje, ki je predmet vlaganja, če so osnovne izpostavljenosti listinjenja pozicije drugega listinjenja. Za odkupljene denarne terjatve ne bi smela veljati zahteva za zadržanje, če nastanejo zaradi korporativne dejavnosti in so prenesene ali prodane z diskontom zaradi financiranja te dejavnosti. Pristojni organi bi morali v zvezi z neupoštevanjem obveznosti potrebne skrbnosti in obvladovanja tveganja pri listinjenju za znatne kršitve politik in postopkov, ki so pomembni za analiziranje pripadajočih tveganj, določiti ustrezno utež tveganja.
- (26) V izjavi o utrditvi finančnega sistema z dne 2. aprila 2009 so voditelji držav G20 zahtevali, da Baselski odbor za bančni nadzor in organi do leta 2010 preučijo zahteve glede ustrezne skrbnosti in količinske zahteve za zadržanje pri listinjenju. Ob upoštevanju teh mednarodnih dogodkov in za to, da bo mogoče čim bolj omejiti sistemska tveganja, ki nastajajo na trgih listinjenja, bi se morala Komisija pred koncem leta 2009 po posvetovanju z Odborom evropskih bančnih nadzornikov odločiti, ali naj predlaga strožje zahteve za zadržanje in ali metode za izračun te zahteve prispevajo k usklajevanju interesov originatorjev oziroma sponzorjev in vlagateljev.
- (27) Da bi ustrezno ocenili tveganja, ki nastajajo zaradi izpostavljenosti iz listinjenja, tako za trgovalno kot za bančno knjigo, bi bilo treba uporabiti potrebno skrbnost. Poleg tega bi morale biti zahteve glede potrebne skrbnosti sorazmerne. Postopki skrbnega pregleda bi morali prispevati k večjemu zaupanju med originatorji, sponzorji in vlagatelji. Zato je zaželeno, da se ustrezne informacije glede postopkov skrbnega pregleda primerno razkrijejo.
- (28) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo pristojni organi na voljo dovolj kadrov in sredstev za izvajanje nadzornih obveznosti iz Direktive 2006/48/ES in da imajo zaposleni, ki so vključeni v nadzor kreditnih institucij v skladu z navedeno direktivo, primerno znanje in izkušnje za izvajanje dodeljenih nalog.
- (29) Prilogo III k Direktivi 2006/48/ES bi bilo treba prilagoditi, da se razjasnijo nekatere določbe zaradi okrepitve konvergence nadzornih praks.
- (30) Iz nedavnega razvoja trga je razvidno, da je upravljanje likvidnostnega tveganja odločilni dejavnik trdnosti kreditnih institucij in njihovih podružnic. Merila, določena v Prilogah V in XI k Direktivi 2006/48/ES, bi bilo treba okrepiti, da se te določbe uskladijo z delom, ki ga opravljata Odbor evropskih bančnih nadzornikov in Baselski odbor za bančni nadzor.
- (31) Ukrepe, potrebne za izvajanje Direktive 2006/48/ES, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (32) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spremembo Priloge III Direktive 2006/48/ES, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih ali razvoj računovodskih standardov ali zahtev, ki upoštevajo zakonodajo Skupnosti, ali glede konvergence nadzornih praks. Ker so navedeni ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb Direktive 2006/48/ES, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (33) Finančna kriza je razkrila potrebo po boljši analizi in odzivu na makrobonitetne težave – težave, ki so na stičišču makroekonomske politike in ureditve finančnega sistema. Pri tem bo treba preučiti ukrepe, ki blažijo vrhove in padce poslovnega cikla, vključno s potrebo, da kreditne institucije v času uspehov ustvarijo proticiklične rezerve, ki se lahko uporabijo med gospodarsko recesijo in ki vključujejo oblikovanje dodatnih rezerv, „dinamične rezervacije“ in zmanjšanje varnostnega kapitala v težkih časih, s čimer se zagotovi ustrezna razpoložljivost kapitala skozi cikel; smiselno osnovo, ki temelji na izračunu kapitalskih zahtev iz Direktive 2006/48/ES in dodatne ukrepe za zahteve, temelječe na tveganju, za kreditne institucije, da bi pomagali omejiti nastanek finančnih vzvodov v bančnem sistemu.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(34) Zato bi morala Komisija za reševanje teh vprašanj do 31. decembra 2009 v celoti pregledati Direktivo 2006/48/ES ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo in vse ustrezne predloge.

(35) Da bi zagotovila finančno stabilnost, bi morala Komisija pregledati ukrepe za povečanje preglednosti trgovanja na prostem trgu (OTC), s čimer bi se zmanjšala izpostavljenost tveganju nasprotne stranke ter tveganjem nasploh, na primer z zamenjavo neplačil prek osrednjih nasprotnih strank (CCP). Treba bi bilo tudi spodbujati veljavo visokih operativnih in bonitetnih standardov za ustanovitev in razvoj CCP v EU ter učinkovit nadzor. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo skupaj z vsemi ustreznimi predlogi, pri tem pa po potrebi upoštevati vzporedne pobude na svetovni ravni.

(36) Komisija bi morala pregledati uporabo člena 113(4) Direktive 2006/48/ES pa tudi vprašanje, ali naj bodo izvzeta predmet nacionalnih diskrecij. Komisija bi navedeno poročilo morala predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi potrebnimi predlogi. Izvzeta in opcije bi bilo treba odpraviti v primerih, kjer ni dokazane potrebe po njihovi ohranitvi, da bi dosegli enotna in skladna pravila v celotni Skupnosti.

(37) Pri oceni tveganja bi bilo treba upoštevati posebne značilnosti mikroposojil, treba pa bi bilo tudi spodbujati njihov razvoj. Poleg tega bi bilo treba zaradi nezadostnega razvoja mikroposojil spodbujati razvoj ustreznih bonitetnih sistemov, vključno s standardnim bonitetnim sistemom, prilagojenim tveganjem mikroposojilnih dejavnosti. Države članice bi si morale prizadevati, da bi bila bonitetna ureditev in nadzor mikroposojilnih dejavnosti na nacionalni ravni sorazmerna.

(38) Ker ciljev te direktive, in sicer določitev pravil za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij ter za njihov bonitetni nadzor, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, ker zahteva uskladitev številnih različnih pravil, ki trenutno obstajajo v pravnih sistemih različnih držav članic, in jih je zato lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, potrebnih za doseganje navedenih ciljev.

(39) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

(40) Direktive 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES ⁽²⁾ bi zato bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/48/ES

Direktiva 2006/48/ES se spremeni:

1. Člen 3(1) se spremeni:

(a) uvodni stavek prvega pododstavka se nadomesti z naslednjim:

„1. Ena ali več kreditnih institucij, ki so v isti državi članici in ki so stalno odvisne od centralnega organa, ki jih nadzoruje in ki je ustanovljen v isti državi članici, so lahko izvzete od zahtev iz členov 7 in 11(1), če nacionalna zakonodaja predvidi, da:“;

(b) drugi in tretji pododstavek se črtata.

2. Člen 4 se spremeni:

(a) točka (6) se nadomesti z naslednjim:

„(6) ‚institucije‘ za namene oddelkov 2, 3 in 5 naslova V poglavja 2 pomeni institucije, kakor so opredeljene v členu 3(1)(c) Direktive 2006/49/ES;“;

(b) v točki (45) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, med katerimi ni razmerja, ki predstavlja obvladovanje, kot je opisano v točki (a), vendar je treba šteti, da predstavljajo eno samo tveganje, ker so med seboj tako povezane, da je takrat, ko ima ena izmed njih finančne težave, zlasti težave s financiranjem ali odplačilom, verjetno, da bodo imele težave s financiranjem ali odplačilom tudi druge.“;

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

(c) doda se naslednja točka:

„(48) ‚konsolidacijski nadzornik‘ pomeni pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU.“.

3. V členu 40 se doda naslednji odstavek:

„3. Pristojni organi v eni državi članici pri opravljanju svojih nalog na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo možen učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah kar zlasti velja v izrednih razmerah.“.

4. Vstavita se naslednja člena:

„Člen 42a

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 129(1), ali pristojne organe matične države članice, da se podružnica kreditne institucije opredeli kot pomembna.

Ta zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica opredeli kot pomembna, s posebnim poudarkom na sledečem:

- (a) ali tržni delež podružnice kreditne institucije glede depozitov v državi članici gostiteljici presega 2 %;
- (b) verjetne posledice prenehanja ali opustitve dejavnosti kreditne institucije za tržno likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v državi članici gostiteljici; in
- (c) velikost in pomen podružnice glede števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter konsolidacijski nadzornik, kadar se uporablja člen 129(1), storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o določitvi podružnice kot pomembne.

Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne doseže skupne odločitve, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica pomembna. Pri sprejemanju odločitev

pristojni organi države članice gostiteljice upoštevajo vsa stališča in pridržke konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

Odločitve iz tretjega in četrtega pododstavka se navedejo v dokumentu, ki vsebuje tudi popolno obrazložitev odločitve, se pošljejo zadevnim pristojnim organom, se priznavajo kot dokončne in jih uporabljajo pristojni organi v zadevnih državah članicah.

Določitev podružnice kot pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena 132(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 129(1)(c).

Če pristojni organ matične države članice izve za izredne razmere znotraj kreditne institucije iz člena 130(1), o tem takoj, ko je mogoče, obvesti organe iz četrtega odstavka člena 49 in člena 50.

3. Če se člen 131a ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo kreditno institucijo s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, z namenom olajšanja sodelovanja na podlagi odstavka 2 tega člena in člena 42 ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice odloči, kateri pristojni organi sodelujejo na seji ali pri dejavnostih kolegija.

Pristojni organ matične države članice pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti možni učinek na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 40(3) ter obveznosti iz odstavka 2 tega člena.

Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sej, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavane. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o ukrepih, sprejetih na teh sejah, ali o izvedenih ukrepih.

Člen 42b

1. Pristojni organi pri opravljanju svojih nalog upoštevajo konvergenco glede nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. V ta namen države članice zagotovijo, da:

- (a) pristojni organi sodelujejo pri dejavnostih Odbora evropskih bančnih nadzornikov;
- (b) pristojni organi upoštevajo smernice, priporočila, standarde in druge ukrepe, ki jih je sprejel Odbor evropskih bančnih nadzornikov, ter če tega ne storijo, navedejo razloge;
- (c) nacionalna pooblastila, podeljena pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih dolžnosti kot članov Odbora evropskih bančnih nadzornikov ali po tej direktivi.

2. Odbor evropskih bančnih nadzornikov Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji vsako leto poroča o napredku, doseženem pri nadzorni konvergenci, prvič pa 1. januarja 2011.“

5. Člen 49 se spremeni:

- (a) v prvem odstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank in drugim organom s podobno funkcijo v vlogi monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave, ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;“

- (b) doda se naslednji odstavek:

„V izrednih razmerah iz člena 130(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da posredujejo informacije centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave, ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema.“

6. V členu 50 se doda naslednji odstavek:

„V izrednih razmerah iz člena 130(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da oddelkom iz prvega odstavka tega člena v vseh zadevnih državah članicah razkrijejo informacije, ki so pomembne.“

7. Člen 57 se spremeni:

- (a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) kapital v smislu člena 22 Direktive 86/635/EGS, če je bil vplačan, vključno s presežkom vplačanega kapitala, in če v celoti pokriva izgube v času rednega poslovanja in je pri stečaju ali likvidaciji uvrščen za vsemi drugimi terjatvami;“

- (b) vstavi se naslednja točka:

„(ca) instrumenti, razen instrumentov iz točke (a), ki izpolnjujejo zahteve iz točk (a), (c), (d) in (e) člena 63(2) in člena 63a;“

- (c) tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za namene točke (b) države članice dovolijo vključitev vmesnih dobičkov ali dobičkov ob koncu leta, preden se sprejme uradni sklep, samo če te dobičke preverijo osebe, odgovorne za revizijo računovodskih izkazov, in če se pristojnim organom dokaže, da so bili zneski dobičkov ovrednoteni v skladu z načeli iz Direktive 86/635/EGS in so prosti vseh predvidljivih obremenitev ali dividend.“

8. Prvi odstavek člena 61 se nadomesti z naslednjim:

„Koncept lastnih sredstev, kakor je opredeljen v točkah (a) do (h) člena 57, vključuje največje možno število postavk in zneskov. Države članice se lahko odločijo za uporabo teh postavk ter odštevanje postavk, ki niso našteje v točkah (i) do (r) člena 57.“

9. V členu 63(2) se doda naslednji pododstavek:

„Instrumenti iz točke (ca) člena 57 izpolnjujejo zahteve iz točk (a), (c), (d) in (e) tega člena.“

10. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 63a

1. Instrumenti iz točke (ca) člena 57 izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

2. Instrumenti niso datirani ali imajo prvotno zapadlost najmanj 30 let. Ti instrumenti lahko po izključni diskreciji izdajatelja vključujejo eno ali več nakupnih opcij, vendar se ne izplačajo prej kot pet let po datumu izdaje. Če določbe, ki urejajo nedatirane instrumente, vključujejo zmerno spodbudo za izplačilo instrumenta s strani kreditne institucije, kot jo določijo pristojni organi, se taka spodbuda ne sme uveljaviti v desetih letih po datumu izdaje. Določbe, ki urejajo datirane instrumente, ne dopuščajo spodbude za izplačilo na noben drug dan kot na dan zapadlosti.

Za odpoklic ali izplačilo datiranih in nedatiranih instrumentov je potrebno predhodno soglasje pristojnih organov. Pristojni organi lahko izdajo dovoljenje pod pogojem, da se zahteva vloži na pobudo kreditne institucije in da to ne vpliva neustrezno na finančne pogoje ali solventnost kreditne institucije. Pristojni organi lahko zahtevajo, da institucije nadomestijo instrument s postavkami iz točke (a) ali (ca) člena 57, ki so enake ali boljše kakovosti.

Pristojni organi zahtevajo ustavev odkupa za datirane instrumente, če kreditna institucija ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 75; na podlagi finančnega stanja in solventnosti kreditne institucije lahko zahtevajo takšno ustavev tudi ob drugem času.

Pristojni organ lahko kadar koli odobri predčasni odkup datiranih ali nedatiranih instrumentov, če se spremeni davčna obravnava ali regulativno razvrščanje takšnih instrumentov, ki na dan izdaje instrumenta ni bilo znano.

3. Določbe, ki urejajo instrument, kreditni instituciji omogočajo, da po potrebi prekliče izplačila obresti ali dividend za nedoločen čas na nekumulativni podlagi.

Vendar pa kreditna institucija prekliče taka izplačila, če ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 75.

Pristojni organi lahko na podlagi finančnega stanja in solventnosti kreditne institucije zahtevajo preklic takih izplačil. Noben takšen preklic ne posega v pravico kreditne institucije, da nadomesti izplačilo obresti ali dividende z izplačilom v obliki instrumenta iz točke (a) člena 57, pod pogojem, da vsak tak mehanizem kreditni instituciji omogoča, da ohrani finančne vire. Taka nadomestitev je lahko predmet posebnih pogojev, ki jih določijo pristojni organi.

4. Določbe, ki urejajo instrument, predpisujejo, da glavni- ca, neplačane obresti ali dividende pokrivajo izgube in ne ovirajo dokapitalizacije kreditne institucije z ustreznimi mehanizmi, ki jih opredeli Odbor evropskih bančnih nadzornikov v skladu z odstavkom 6.

5. V primeru stečaja ali likvidacije kreditne institucije so instrumenti uvrščeni za vsemi drugimi postavkami iz člena 63(2).

6. Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi z instrumenti iz odstavka 1 tega člena in točke (a) člena 57 ter spremlja njihovo uporabo. Komisija do 31. decembra 2011 pregleda uporabo tega člena ter poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, pripravi pa tudi vse ustrezne predloge za zagotavljanje kakovosti lastnih sredstev.“.

11. V členu 65(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kakršni koli manjšinski deleži po členu 21 Direktive 83/349/EGS, če se uporablja globalna integracijska metoda. Instrumenti iz točke (ca) člena 57, ki se izkazujejo kot manjšinski deleži, izpolnjujejo zahteve iz točk (a), (c), (d) in (e) člena 63(2) in členov 63a in 66;“.

12. Člen 66 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Za postavke iz točk (d) do (h) člena 57 veljajo naslednje omejitve:

- (a) skupna vrednost postavk iz točk (d) do (h) člena 57 ne sme preseči 100 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena; in
- (b) skupna vrednost postavk iz točk (g) do (h) člena 57 ne sme preseči 50 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena.

1a. Ne glede na odstavek 1 tega člena veljajo za skupno vrednost postavk iz točke (ca) člena 57 naslednje omejitve:

- (a) instrumenti, ki se v izrednih razmerah morajo pretvoriti in jih je mogoče zaradi finančnega stanja in solventnosti izdajatelja na pobudo pristojnega organa kadar koli pretvoriti v postavke iz točke (a) člena 57 v vnaprej določenem razponu, ne smejo preseči 50 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena;
- (b) ob upoštevanju omejitev iz točke (a) tega odstavka vsi drugi instrumenti ne smejo preseči 35 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) člena 57;
- (c) ob upoštevanju omejitev iz točk (a) in (b) tega odstavka, datirani instrumenti in kakršni koli instrument, za katere določbe vključujejo spodbudo za izplačilo instrumenta s strani kreditne institucije, ne smejo preseči 15 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) člena 57;
- (d) za znesek postavk, ki presega omejitve iz točk (a), (b) in (c), veljajo omejitve, določene v odstavku 1 tega člena.

2. Polovica skupne vrednosti postavk iz točk (l) do (r) člena 57 se odbije od postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednost postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena, polovica pa od vsote postavk iz točk (d) do (h) navedenega člena, ob uporabi omejitev, določenih z odstavkom 1 tega člena. Če polovica skupne vrednosti postavk iz točk (l) do (r) člena 57 presega skupno vrednost postavk iz točk (d) do (h) navedenega člena, se ta presežek odbije od skupne vrednosti iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena. Postavke iz točke (r) člena 57 se ne odbijejo, če se vključijo v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za name- ne člena 75, kakor je opredeljeno v delu 4 Priloge IX.“

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Pristojni organi lahko kreditnim institucijam odobrijo, da v izjemnih okoliščinah začasno presežejo omejitve, določene v odstavkih 1 in 1a.“

13. Podnaslov pododdelka 2 oddelka 2 poglavja 2 naslova V „Izračun zahtev“ se nadomesti s podnaslovom „Zahteve glede izračuna in poročanja“.

14. V členu 74(2) se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Pristojni organi določijo enotno obliko, pogostost in datume za poročanje navedenih izračunov kreditnih institucij od 31. decembra 2012. Za lažji potek tega poročanja pripravi Odbor evropskih bančnih nadzornikov pred 1. januarjem 2012 smernice o uvedbi enotne oblike poročanja v Skupnosti. Oblike poročanja ustrezajo značaju, obsegu in zahtevnosti dejavnosti kreditnih institucij.“

15. Člen 81(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi priznajo ECAI kot primerno za name- ne člena 80 le, če se prepričajo, da njena metodologija za ocenjevanje izpolnjuje zahteve glede objektivnosti, neodvisnosti, nenehnem preverjanju in preglednosti ter da bonitetne ocene, ki so rezultat te metodologije, izpolnjujejo zahteve glede verodostojnosti in preglednosti. Za navedene namene pristojni organi upoštevajo tehnična merila iz dela 2 Priloge VI. Če je ECAI registrirana kot bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 z dne 16. septembra 2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah (*), za pristojne organe to pomeni, da so zahteve glede objektivnosti, neodvisnosti, stalnega preverjanja in preglednosti v zvezi z metodologijo za ocenjevanje izpolnjene.“

(*) UL L 302, 17.11.2009, str. 1.“

16. Člen 87 se spremeni:

(a) odstavek 11 se nadomesti z naslednjim:

„11. Če izpostavljenosti v obliki investicijskih skladov (CIU) izpolnjujejo merila iz točk 77 in 78 dela 1 Priloge VI in če kreditna institucija pozna vse osnovne izpostavljenosti CIU ali dele take izpostavljenosti, kreditna institucija pregleda navedene osnovne izpostavljenosti in izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu z metodami iz tega pododdelka. Odstavek 12 se uporablja za del osnovne izpostavljenosti CIU, ki jih kreditna institucija ne pozna ali jih ne more poznati. Odstavek 12 se uporablja zlasti v primerih, ko bi bilo za kreditne institucije pretirano obremenjujoče, če bi morale za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu z metodami iz tega pododdelka pregledati osnovne izpostavljenosti.“

Če kreditna institucija ne izpolnjuje pogojev za uporabo metod iz tega pododdelka za vse ali dele osnovne izpostavljenosti CIU, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneski pričakovanih izgub izračunajo v skladu z naslednjimi pristopi:

(a) za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz točke (e) člena 86(1), v skladu s pristopom iz odstavkov 19 do 21 dela 1 Priloge VII;

(b) za vse druge osnovne izpostavljenosti v skladu s pristopom iz členov 78 do 83, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

(i) za izpostavljenosti, za katere velja določena utež tveganja za neocenjene izpostavljenosti ali za katere velja stopnja kreditne kvalitete z največjo utežjo tveganja za določeno kategorijo izpostavljenosti, se utež tveganja pomnoži s količnikom 2, vendar ne sme presežati 1 250 %;

(ii) za vse druge izpostavljenosti se utež tveganja pomnoži s količnikom 1,1, ob upoštevanju minimuma 5 %.

Če za namene točke (a) kreditna institucija ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova zasebnih lastniških instrumentov, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, obravnava zadevne izpostavljenosti kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov. Kjer, brez poseganja v člen 1 54(6), te izpostavljenosti skupaj z neposrednimi izpostavljenostmi kreditne institucije v tej

kategoriji izpostavljenosti, niso bistvene v smislu člena 89(2), se lahko na podlagi odobritve pristojnih organov uporablja člen 89(1).“;

- (b) v odstavku 12 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Namesto metode, opisane v prvem pododstavku, si kreditne institucije lahko same izračunajo povprečne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi osnovnih izpostavljenosti CIU v skladu s pristopi iz točk (a) in (b) odstavka 11 oziroma prepustijo tretji osebi, da te zneske izračuna in o njih poroča, če se ustrezno zagotovi pravilnost izračuna in poročila.“.

17. V členu 89(1) se uvodni stavek točke (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) izpostavljenosti do enot centralne ravni države v državi članici ter do enot regionalne in lokalne ravni države ter upravnih organov, če:“.

18. Člen 97(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi priznajo ECAI za primerno za name- ne odstavka 1 tega člena samo, če ugotovijo, da izpolnjuje zahteve iz člena 81, ob upoštevanju tehničnih meril v delu 2 Priloge VI, in če je dokazala sposobnost na področju listinje- nja, ki jo je mogoče utemeljiti na podlagi širokega tržnega sprejemanja. Če je ECAI registrirana kot bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009, za pristojne organe to pomeni, da so zahteve glede objektivnosti, neodvisnosti, stal- nega preverjanja in preglednosti v zvezi z metodologijo za ocenjevanje izpolnjene.“.

19. Člen 106 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Izpostavljenosti ne vključujejo:

- (a) pri poslih s tujimi valutami izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v dveh delovnih dneh po plačilu;
- (b) pri poslih nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v petih dneh od plačila ali izročitve vrednostnih papirjev, kar nastopi prej;
- (c) pri opravljanju storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, obračuna in poravnave v kateri koli valuti in s tem povezanim obračunom bančnih in finančnih instrumentov,

poravnavo in skrbništvom za stranke, zapoznili prejemi pri financiranju in druge izpostavljenosti, ki izhajajo iz dejavnosti strank, ki ne trajajo dlje kot naslednji delovni dan; ali

- (d) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, obračuna in poravnave v kateri koli valuti in povezanimi bančnimi storitvami, izpostavljenosti znotraj enega dne do institucij, ki ponujajo navedene storitve.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov zagotovi smernice, da bi se v zvezi s tem spodbujala konvergenca nadzornih praks pri uporabi izvzetij v točkah (c) in (d).“;

- (b) doda se naslednji odstavek:

„3. Da se ugotovi obstoj skupine povezanih oseb glede izpostavljenosti iz točk (m), (o) in (p) člena 79(1), če obstaja izpostavljenost do osnovnega premoženja, kreditna institucija oceni shemo, njene osnovne izpos- tavljenosti ali oboje. V ta namen kreditna institucija ovrednoti ekonomsko vsebino in tveganja, povezana s strukturo transakcije.“.

20. Člen 107 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 107

Za izračunavanje vrednosti izpostavljenosti v skladu s tem oddelkom izraz ‚kreditna institucija‘ pomeni tudi vsako za- sebno ali javno podjetje, vključno z njegovimi podružnica- mi, ki ustreza opredelitvi ‚kreditne institucije‘ in je pridobilo dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi.“.

21. Člen 110 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 110

1. Kreditna institucija pristojnim organom poroča naslednje podatke o vsaki veliki izpostavljenosti, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 111(1):

- (a) identiteto osebe ali skupine povezanih oseb, do katerih ima kreditna institucija veliko izpostavljenost;
- (b) po potrebi vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja;
- (c) podatke o vrsti stvarnega kreditnega zavarovanja ali osebnega kreditnega zavarovanja, če se uporablja;
- (d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanj- ševanja kreditnega tveganja, izračunano za namen člena 111(1).

Če za kreditno institucijo veljajo členi 84 do 89, se pristojnim organom poroča njenih 20 največjih izpostavljenosti na konsolidirani osnovi, razen tistih, ki so izvzete iz uporabe člena 111(1).

2. Države članice zagotovijo, da se poroča vsaj dvakrat na leto. Pristojni organi od 31. decembra 2012 uporabljajo enotno obliko, pogostost in enotne datume poročanja. Za lažji potek pripravi Odbor evropskih bančnih nadzornikov pred 1. januarjem 2012 smernice o uvedbi enotne oblike poročanja v Skupnosti. Oblike poročanja so sorazmerne z naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti kreditnih institucij.

3. Države članice od kreditnih institucij zahtevajo, da v največji možni meri analizirajo morebitne koncentracije svoje izpostavljenosti do izdajateljev zavarovanj s premoženjem, izdajateljev osebnega kreditnega zavarovanja in osnovnega premoženja v skladu s členom 106(3) ter kjer je primerno ukrepajo in o pomembnih ugotovitvah poročajo svojim pristojnim organom.“

22. Člen 111 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditna institucija po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 112 do 117 ne prevzame izpostavljenosti do oseb ali skupine povezanih oseb, katere vrednost presega 25 % lastnih sredstev.

Če je ta stranka institucija ali če skupina povezanih oseb vključuje eno ali več institucij, navedena vrednost ne presega 25 % lastnih sredstev institucije ali 150 milijonov EUR, kar je višje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 112 do 117 do vseh povezanih oseb, ki niso institucije, ne presega 25 % lastnih sredstev kreditne institucije.

Če znesek 150 milijonov EUR presega 25 % lastnih sredstev kreditne institucije, vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 112 do 117 ne presega razumne meje glede na lastna sredstva kreditne institucije. Navedeno mejo – združljivo s politikami in postopki iz točke 7 Priloge V – določi kreditna institucija, ki na ta način obravnava in kontrolira tveganje koncentracije; pri čemer meja ne presega 100 % lastnih sredstev kreditne institucije.

Države članice lahko določijo zgornjo mejo, ki je nižja od 150 milijonov EUR, in o tem obvestijo Komisijo.“

(b) odstavek 2 in 3 se črtata;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kreditna institucija vedno upošteva ustrezno zgornjo mejo, določeno v odstavku 1. Če izpostavljenost v izjemnem primeru preseže to zgornjo mejo, je treba o vrednosti izpostavljenosti nemudoma obvestiti pristojne organe, ki lahko, če to dopuščajo okoliščine, kreditni instituciji odobrijo določeno časovno obdobje, v katerem mora izpostavljenost uskladiti z navedeno zgornjo mejo.

Če se uporabi znesek 150 milijonov EUR iz odstavka 1, lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo, preseganje omejitev v višini 100 % lastnih sredstev kreditne institucije.“

23. Člen 112 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ob upoštevanju odstavka 3 tega člena, kjer se na podlagi členov 113 do 117 dovoli priznanje stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, se za to zahteva izpolnjevanje vseh zahtev za primernost in drugih minimalnih zahtev iz členov 90 do 93.“

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Za namen tega oddelka kreditna institucija ne upošteva zavarovanja iz točk od 20 do 22 dela 1 Priloge VIII, razen če je to dovoljeno na podlagi člena 115.“

24. Člen 113 se spremeni:

(a) odstavek 1 in 2 se črtata;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„3. Naslednje izpostavljenosti so izvzete iz uporabe člena 111(1):“;

(ii) točki (e) in (f) se nadomestita z naslednjim:

„(e) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni države državljanov članic, če bi navedene terjatve na podlagi členov 78 do 83 prejele utež tveganja 0 %, ter druge izpostavljenosti do navedenih enot ali izpostavljenosti, za katere jamčijo navedene enote, če terjatve do slednjih na podlagi členov 78 do 83 prejmejo utež tveganja 0 %;

- (f) izpostavljenosti do nasprotnih strank iz odstavka 7 ali odstavka 8 člena 80, če bi na podlagi členov 78 do 83 prejele utež tveganja 0 %; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, ne glede na to, če so izvzete iz člena 111(1) ali ne, se obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe.“;
- (iii) točka (i) se nadomesti z naslednjim:
- „(i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz neporabljenih kreditnih aranžmajev, ki so razvrščeni med zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem, kot je navedeno v Prilogi II, če je bil z osebo ali skupino povezanih oseb sklenjen sporazum, po katerem je aranžma mogoče koristiti le, kadar se zagotovi, da ne bo presežena zgornja meja, ki se uporablja v skladu s členom 111(1).“;
- (iv) točke (j) do (t) se črtajo;
- (v) tretji, četrti in peti pododstavek se črtajo;
- (c) doda se naslednji odstavek:
- „4. Države članice lahko v celoti ali delno izvzamejo iz uporabe člena 111(1) naslednje izpostavljenosti:
- (a) krite obveznice, kakor so opredeljene v odstavkih 68, 69 in 70 dela 1 Priloge VI;
- (b) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni države članice, če bi navedene terjatve na podlagi členov 78 do 83 prejele utež tveganja 20 %, ter druge izpostavljenosti do takih enot regionalne ali lokalne ravni ali izpostavljenosti, za katere jamčijo take enote, če terjatve do slednjih na podlagi členov 78 in 83 prejmejo utež tveganja 20 %;
- (c) ne glede na točko (f) odstavka 3 tega člena izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, kreditne institucije do njene nadrejene družbe, drugih podrejenih družb te nadrejene družbe ali lastnih podrejenih družb, če so te družbe in tudi sama kreditna institucija vključene v nadzor na konsolidirani osnovi, v skladu s to direktivo ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, ne glede na to, če so izvzete iz člena 111(1) ali ne, se obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;
- (d) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je kreditna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za gotovinsko-klirirsko poravnavo v okviru mreže;
- (e) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti kreditnih institucij, ki poslujejo na nekonkurenčni osnovi z zagotavljanjem posojil na podlagi zakonsko določenih programov ali statotov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev pod določeno obliko vladnega nadzora in z omejitvami za uporabo takšnih posojil, do kreditnih institucij, pod pogojem, da te izpostavljenosti izhajajo iz takih posojil, ki se prek drugih kreditnih institucij prenesejo na upravičence;
- (f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, pod pogojem, da navedene izpostavljenosti niso del lastnih sredstev teh institucij, ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne in niso denominirane v glavni trgovalni valuti;
- (g) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do centralnih bank v obliki zahtevanih obveznih rezerv, ki se hranijo v teh centralnih bankah in so denominirane v njihovih nacionalnih valutah;
- (h) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do enot centralnih ravni države v obliki zakonsko predpisanih likvidnostnih zahtev, v državnih vrednostnih papirjih, ki so denominirani in vplačani v njihovih nacionalnih valutah, pod pogojem, da je po presoji pristojnega organa bonitetna ocena navedenih enot centralne ravni države, ki je določena s strani imenovane ECAI, naložbeni razred;
- (i) 50 % zunajbilančnih dokumentarnih akreditivov s srednjim ali nizkim tveganjem in zunajbilančnih neporabljenih kreditnih aranžmajev s srednjim/nizkim tveganjem iz Priloge II, pod pogojem, da se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % drugih osebnih jamstev, razen osebnih jamstev za posojila, ki temeljijo na zakonskih in podzakonskih predpisih in jih dajejo za svoje člane vzajemne jamstvene sheme, ki imajo status kreditne institucije;
- (j) zakonsko predvidena osebna jamstva, ki se uporabljajo, ko se hipotekarno posojilo, financirano z izdajo hipotekarnih obveznic, plača hipotekarnemu posojilojemalcu pred dokončnim vpisom v zemljiško knjigo, pod pogojem, da osebno jamstvo ni uporabljeno za zmanjševanje tveganja pri izračunu tveganju prilagojene aktive.“.
25. Člen 114 se spremeni:
- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:
- „1. Ob upoštevanju odstavka 3 tega člena lahko kreditna institucija za izračun vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1) uporablja „popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti“, izračunano na podlagi členov 90 do 93, ob upoštevanju zmanjševanja kreditnega tveganja, prilagoditve za nestanovitnost in morebitne neuskkljenosti zapadlosti (E*).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ob upoštevanju odstavka 3 tega člena se kreditni instituciji, ki ima na podlagi členov 84 do 89 dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti, dovoli, da prizna take učinke pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1), če lahko pristojnim organom dokaže, da je zmožna oceniti učinke zavarovanja s finančnim premoženjem na njihove izpostavljenosti ločeno od drugih vidikov, ki so pomembni za LGD.“;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kreditne institucije, ki imajo na podlagi členov 84 do 89 dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti in ki ne izračunavajo vrednosti svojih izpostavljenosti s pomočjo metode iz prvega pododstavka tega odstavka, lahko za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali pristop iz člena 117(1)(b).“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kreditna institucija, ki uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali ji je dovoljena uporaba metode iz odstavka 2 tega člena pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1), opravlja redne teste izjemnih situacij za svoje koncentracije kreditnih tveganj, vključno v zvezi z unovčljivo vrednostjo vsakega sprejetega zavarovanja s premoženjem.“;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V primeru, da takšen test izjemnih situacij pokaže manjšo unovčljivo vrednost sprejetega zavarovanja s premoženjem, kakor bi se smela upoštevati pri uporabi razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem oziroma metode iz odstavka 2 tega člena, se ustrezno zmanjša vrednost zavarovanja s premoženjem, ki se sme priznati pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1).“;

(iii) v petem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ukrepi in postopki v primerih, ko test izjemnih situacij pokaže manjšo unovčljivo vrednost sprejetega zavarovanja s premoženjem, kakor je bila upoštevana pri uporabi razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali metode iz odstavka 2; in“;

(d) odstavek 4 se črta.

26. Člen 115 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 115

1. Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija zmanjša vrednost izpostavljenosti za do 50 % vrednosti zadevne stanovanjske nepremičnine, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpostavljenost je zavarovana s hipotekami na stanovanjske nepremičnine ali z delnicami v finskih stanovanjskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim zakonom o stanovanjskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo;
- (b) izpostavljenost se nanaša na posle finančnega zakupa, pri katerih zakupodajalec zadrži popolno lastništvo nad zakupljeno stanovanjsko nepremičnino, vse dokler zakupnik ne uveljavi svoje opcije do nakupa.

Vrednost premoženja se izračuna, kakor zahtevajo pristojni organi, na osnovi bonitetnih standardov vrednotenja, določenih z zakonom ali drugimi predpisi. Vrednotenje se opravi vsaj enkrat na tri leta za stanovanjske nepremičnine.

Za namene tega odstavka se uporabljajo zahteve iz točke 8 dela 2 Priloge VIII in točk 62 do 65 dela 3 Priloge VIII.

„Stanovanjske nepremičnine“ pomenijo stanovanjske prostore, ki jih posojilojemalec zaseda ali oddaja.

2. Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija zmanjša vrednosti izpostavljenosti do 50 % vrednosti zadevne poslovne nepremičnine le, če zadevni pristojni organi v državi članici, kjer se poslovna nepremičnina nahaja, dovolijo, da naslednje izpostavljenosti prejmejo utež tveganja 50 % v skladu s členi 78 do 83:

- (a) izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na pisarne ali druge gospodarske objekte ali z delnicami v finskih nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, za pisarne ali druge gospodarske objekte; ali
- (b) izpostavljenosti, ki se nanašajo na posle v zvezi s finančnim zakupom premoženja, ki zadeva pisarne ali druge gospodarske objekte.

Vrednost premoženja se izračuna, kakor zahtevajo pristojni organi, na osnovi bonitetnih standardov vrednotenja, določenih z zakonom ali drugimi predpisi.

Poslovna nepremičnina je popolnoma zgrajena, oddana v zakup in prinaša ustrezen prihodek od najemnine.“.

27. Člen 116 se črta.

Za namene tega člena ‚zadržanje neto ekonomskega deleža‘ pomeni:

28. Člen 117 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če za izpostavljenost do neke osebe jamči tretja oseba ali je zavarovana s premoženjem, ki ga izda tretja oseba, lahko kreditna institucija:

(a) obravnava delež izpostavljenosti, za katero se jamči, kakor da je nastala do dajalca osebnega jamstva, in ne do te osebe, pod pogojem, da nezavarovana izpostavljenost do dajalca osebnega jamstva prejme enako ali nižjo utež tveganja, kot je utež tveganja nezavarovane izpostavljenosti do osebe na podlagi členov 78 do 83;

(b) obravnava delež izpostavljenosti, zavarovane s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s premoženjem, kakor da je nastala do tretje osebe, in ne do te osebe, če je izpostavljenost zavarovana s premoženjem in pod pogojem, da zavarovani delež izpostavljenosti prejme enako ali nižjo utež tveganja, kot je utež tveganja nezavarovane izpostavljenosti do osebe na podlagi členov 78 do 83.

V primeru neusklajenosti med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja kreditna institucija pristopa iz točke (b) prvega pododstavka ne uporablja.

Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in obravnavanje, predvideno v točki (b) prvega pododstavka, uporablja le, če je dovoljeno uporabljati tako razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem za namene člena 75(a).“;

(b) v odstavku 2 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„2. Če kreditna institucija uporabi točko (a) odstavka 1.“

29. Člen 119 se črta.

30. Poglavju 2 se doda naslednji oddelek:

„Oddelek 7

Izpostavljenosti prenesenemu kreditnemu tveganju

Člen 122a

1. Kreditna institucija, kadar ne deluje kot originator, sponzor ali prvotni posojilodajalec, je lahko izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije listinjenja v svoji trgovni knjigi ali bančni knjigi le, če so originator, sponzor ali prvotni posojilodajalec kreditni instituciji razkrili, da bodo trajno zadržali pomemben neto ekonomski delež, ki bo v vsakem primeru vsaj 5 %.

(a) zadržanje vsaj 5 % nominalne vrednosti vsake tranše, prodane ali prenesene na vlagatelje;

(b) v primeru listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti zadržanje deleža originatorja v višini vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti;

(c) zadržanje naključno izbranih izpostavljenosti, ki so enakovredne vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti, če bi bile te sicer listinjene v listinjenju, pod pogojem, da je število potencialno listinjenih izpostavljenosti ob izvedbi listinjenja vsaj 100, ali

(d) zadržanje tranše prve izgube in po potrebi drugih tranš, ki imajo enak ali strožji profil tveganja kot tiste, ki so prenesene ali prodane vlagateljem in ki ne zapadejo prej kot tiste, ki so prenesene ali prodane vlagateljem, tako da je zadržanje enako vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti.

Neto ekonomski delež se izračuna ob izvedbi listinjenja in se vzdržuje na trajni podlagi. Zanj se ne sme uporabljati nikakršno zmanjševanje kreditnega tveganja niti kratke pozicije ali druga varovala. Neto ekonomski delež se za zunajbilančne postavke določi na podlagi hipotetične vrednosti.

Za namene tega člena ‚trajna podlaga‘ pomeni, da zadržane pozicije, delež ali izpostavljenosti niso varovani ali prodani.

Za vsako listinjenje velja samo ena zahteva za zadržanje.

2. Če nadrejena kreditna institucija EU ali finančni holding EU ali ena izmed njenih podrejenih družb kot originator ali sponzor listini izpostavljenosti več kreditnih institucij, investicijskih podjetij ali drugih finančnih institucij, vključenih v nadzor na konsolidirani osnovi, se lahko zahteva iz odstavka 1 izpolni na osnovi konsolidiranega stanja povezane nadrejene kreditne institucije EU ali finančnega holdinga EU. Ta odstavek se uporablja le, če so se kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije, ki so ustvarile listinjene izpostavljenosti, obvezale, da bodo izpolnile zahteve iz odstavka 6 ter originatorju ali sponzorju in nadrejeni kreditni instituciji EU ali finančnemu holdingu EU pravočasno predložile informacije, potrebne za izpolnitev zahtev iz odstavka 7.

3. Odstavek 1 se ne uporablja, če so listinjene izpostavljenosti terjatve ali pogojne terjatve do naslednjih teles oziroma terjatve ali pogojne terjatve, za katere v celoti, brezpogojno in nepreklicno jamčijo naslednja telesa:

- (a) enote centralne ravni držav ali centralne banke;
- (b) enote regionalne ravni držav, enote lokalne ravni držav in osebe javnega sektorja držav članic;
- (c) institucije, ki jim je dodeljena 50 % ali manjša utež tveganja v skladu s členi 78 do 83; ali
- (d) multilateralne razvojne banke.

Odstavek 1 se ne uporablja za:

- (a) transakcije, ki temeljijo na jasnem, preglednem in dostopnem indeksu, če so osnovni referenčni subjekti enaki tistim, ki sestavljajo indeks subjektov, s katerim se veliko trguje, ali če so to drugi prenosni vrednostni papirji, razen pozicij listinjenja;
- (b) posojila bančnih konzorcijev, odkupljene denarne terjatve ali zamenjave neplačil, če se ti instrumenti ne uporabljajo za oblikovanje in/ali varovanje listinjenja, zajetega v odstavku 1.

4. Kreditne institucije morajo biti pred naložbami in po potrebi po njih pristojnim organom za vsako svojo pozicijo listinjenja sposobne dokazati, da dobro razumejo formalne politike in postopke, primerne za njihovo trgovalno knjigo in bančno knjigo ter sorazmerne s profilom tveganja njihovih naložb v pozicijah listinjenja, za analizo in evidentiranje in da jih tudi izvajajo:

- (a) informacije, ki jih originatorji ali sponzorji razkrijejo po odstavku 1 za določitev neto ekonomskega deleža, ki ga stalno ohranjajo v listinjenju;
- (b) značilnosti tveganja posamezne pozicije listinjenja;
- (c) značilnosti tveganja osnovnih izpostavljenosti pozicije listinjenja;
- (d) dobro ime in dejanske izgube pri prejšnjih listinjenjih originatorjev ali sponzorjev v zadevnih kategorijah osnovnih izpostavljenosti pozicije listinjenja;
- (e) izjave in razkritja originatorjev ali sponzorjev oziroma njihovih zastopnikov ali svetovalcev o svoji skrbnosti za listinjene izpostavljenosti in po potrebi v zvezi s kakovostjo zavarovanja za kritje listinjenih izpostavljenosti;
- (f) kjer je primerno, metodologije in koncepte, na katerih temelji vrednotenje zavarovanja za kritje listinjenih

izpostavljenosti ter politike, ki jih sprejmejo originatorji ali sponzorji, da zagotovijo neodvisnost ocenjevalca; in

- (g) vse strukturne lastnosti listinjenja, ki lahko bistveno vplivajo na kvaliteto pozicij listinjenja kreditne institucije.

Kreditne institucije redno izvajajo lastna testiranja izjemnih situacij, ki ustrezajo njihovim pozicijam listinjenja. V ta namen se lahko kreditne institucije zanašajo na finančne modele, ki jih razvija ECAI, pod pogojem, da kreditne institucije lahko na zahtevo dokažejo, da so pred naložbami ustrezno skrbne, da so ovrednotile ustrezne predpostavke in strukturiranje modelov ter razumele metodologijo, predpostavke in rezultate.

5. Kreditne institucije, kadar ne delujejo kot originatorji ali sponzorji ali prvotni posojilodajalci, vzpostavijo formalne postopke, primerne za njihovo trgovalno knjigo in bančno knjigo ter sorazmerne s profilom tveganja njihovih naložb v pozicijah listinjenja, za stalno in časovno ustrezno spremljanje informacij glede kvalitete osnovnih izpostavljenosti njihovih pozicij listinjenja. Kjer je primerno, to vključuje vrsto izpostavljenosti, odstotek posojil, zapadlih pred več kot 30, 60 in 90 dnevi, stopnje naplačil, stopnje predčasnih plačil, posojila v izvršilnem postopku, vrsto zavarovanja in zasedenost ter porazdelitev pogostnosti kreditnih točk ali drugih meril kreditne sposobnosti za osnovne izpostavljenosti, panožno in geografsko razpršitev, porazdelitev pogostnosti razmerij med posojilom in vrednostjo zavarovanja z obsegi, ki omogočajo lažjo ustrezno analizo občutljivosti. Če so osnovne izpostavljenosti same pozicije listinjenja, kreditne institucije poleg informacij iz tega pododstavka o tranšah, ki so osnovne izpostavljenosti listinjenja, npr. imena izdajatelja in kreditne kvalitete, spremljajo tudi informacije o značilnostih in kvaliteti paketov osnovnih izpostavljenosti navedenih tranš.

Kreditne institucije dobro poznajo vse strukturne značilnosti posla listinjenja, ki bi bistveno vplivale na kvaliteto njihovih izpostavljenosti do poslov, kot so poravnava pogodbenih obveznosti po kaskadnem načelu in z njim povezani sprožilci, izboljšave kreditne kvalitete, izboljšave likvidnosti, sprožilci tržne vrednosti in za posamezen posel značilna opredelitev neizpolnitve obveznosti.

Če so zahteve iz odstavkov 4, 7 in tega odstavka zaradi malomarnosti ali opustitve kreditne institucije bistveno neizpolnjene, države članice zagotovijo, da pristojni organi naložijo sorazmerno dodatno utež tveganja, ki znaša najmanj 250 % uteži tveganja (z zgornjo mejo 1 250 %), ki bi brez tega odstavka veljala za zadevne pozicije listinjenja v skladu z delom 4 Priloge IX, ter postopno povečajo utež tveganja z vsako naslednjo kršitvijo določb o primerni skrbnosti. Pristojni organi upoštevajo izjeme za nekatera listinjenja, predvidena v odstavku 3, tako da zmanjšajo utež tveganja, ki bi jo sicer naložili v skladu s tem členom v zvezi z listinjenjem, za katerega velja odstavek 3.

6. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji uporabijo za izpostavljenosti, ki se bodo listinile, ista zanesljiva in jasno opredeljena merila za odobritev kreditov v skladu z zahtevami točke 3 Priloge V, kot se uporabljajo za izpostavljenosti, ki jih bodo zadržale v svoji knjigi. V ta namen kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji uporabijo iste postopke za odobritev in po potrebi za spremembo, obnavljanje in ponovno financiranje kreditov. Kreditne institucije uporabijo iste standarde za analizo tudi za udeležbe ali prevzem izdaj listinjenja, kupljenih od tretjih strani, ne glede na to, ali bodo te udeležbe ali prevzem v tržni ali bančni knjigi.

Če zahteve iz prvega pododstavka tega odstavka niso izpolnjene, kreditna institucija originator ne uporablja člena 95(1), poleg tega pa kreditna institucija originator listinjene izpostavljenosti vključi v izračun kapitalskih zahtev v skladu s to direktivo.

7. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji vlagateljem sporočijo stopnjo svoje obveznosti v skladu z odstavkom 1, da zadržijo neto ekonomski delež v listinjenju. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji morebitnim vlagateljem zagotovijo dostop do vseh pomembnih podatkov o kreditni kvaliteti in uspešnosti posameznih osnovnih izpostavljenosti, denarnih tokov in zavarovanju za kritje izpostavljenosti listinjenju ter podatkov, ki so potrebni za izvedbo obsežnih in dobro premišljenih testov izjemnih situacij glede denarnih tokov in vrednosti zavarovanja za kritje osnovnih izpostavljenosti. V ta namen se pomembne podatke določi na dan zaključka listinjenja oziroma na poznejši datum, če je to potrebno zaradi narave listinjenja.

8. Odstavki 1 do 7 se uporabljajo za nova listinjenja, izdana na ali po 1. januarju 2011. Odstavki od 1 do 7 se po 31. decembru 2014 uporabljajo za obstoječa listinjenja, kjer se po tem datumu dodajo nove osnovne izpostavljenosti ali se nadomestijo. Pristojni organi se lahko odločijo, da v razmerah splošne tržne likvidnostne motnje začasno zadržijo zahteve iz odstavkov 1 in 2.

9. Pristojni organi razkrijejo naslednje podatke:

- (a) do 31. decembra 2010 splošna merila in metodologije, sprejete za pregled skladnosti z odstavki 1 do 7;
- (b) brez poseganja v določbe iz dela 2 poglavja 1 povzete izida nadzorniškega pregleda in opis ukrepov, naloženih v ugotovljenih primerih neskladnosti z odstavki 1 do 7, vsako leto od 31. decembra 2011.

Za zahtevo iz tega odstavka se uporablja drugi pododstavek člena 144.

10. Odbor evropskih bančnih nadzornikov Komisiji vsako leto poroča o tem, ali pristojni organi izpolnjujejo zahteve tega člena. Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi s tem členom, vključno z ukrepi, sprejetimi v primeru kršitve obveznosti primerne skrbnosti ali obvladovanja tveganja.“

31. Člen 129 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v okviru rednega poslovanja, vključno v zvezi z dejavnostmi iz členov 123, 124 in 136, poglavja 5 in Priloge V, v sodelovanju z vključenimi pristojnimi organi;

(c) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v sodelovanju z vključenimi pristojnimi organi in po potrebi s centralnimi bankami pri pripravah za izredne razmere in v izrednih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v kreditnih institucijah ali na finančnih trgih, po možnosti z uporabo obstoječih načinov obveščanja za poenostavitev kriznega upravljanja.

Načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti iz točke (c) vključuje izjemne ukrepe iz člena 132(3)(b), pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU v državi članici, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o uporabi členov 123 in 124 za določanje ustreznosti konsolidirane ravni lastnih sredstev, ki jih ima skupina glede na svoj finančni položaj in profil tveganja in zahtevano raven lastnih sredstev za uporabo člena 136(2) za vse subjekte v bančni skupini in na konsolidirani osnovi.

Skupno odločitev je treba doseči v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganja skupine v skladu s členoma 123 in 124. V skupni odločitvi se prav tako ustrezno upošteva ocena tveganja podrejenih družb, ki jih izvedejo ustrezni pristojni organi v skladu s členoma 123 in 124.

Skupna odločitev je navedena v dokumentu, ki vsebuje popolno obrazložitev odločitev in ki ga konsolidacijski nadzornik predloži nadrejeni kreditni instituciji EU. Ob nesoglasju se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerih koli drugih zadevnih pristojnih organov posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov. Konsolidacijski nadzornik se lahko z Odborom evropskih bančnih nadzornikov posvetuje na lastno pobudo.

Če pristojni organi v štirih mesecih ne sprejmejo take skupne odločitve, odločitev o uporabi členov 123 in 124 ter člena 136(2) sprejme konsolidacijski nadzornik na konsolidirani osnovi, potem ko ustrezno upošteva očno tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi.

Odločitev o uporabi členov 123 in 124 ter člena 136(2) sprejmejo ustrezni pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU, na posamični ali podkonsolidirani osnovi, pri čemer ustrezno upoštevajo stališča in pridržke, ki jih izrazi konsolidacijski nadzornik.

Odločitve se navedejo v dokumentu, ki vsebuje tudi popolno obrazložitev odločitve, pri čemer upoštevajo očno tveganja, stališča in pridržke, ki so jih izrazili drugi pristojni organi v štirimesečnem obdobju. Dokument konsolidacijski nadzornik pošlje vsem zadevnim pristojnim organom in nadrejeni kreditni instituciji EU.

Če se konsolidacijski nadzornik posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov, take nasvete upoštevajo vsi pristojni organi in pojasnijo znatna odstopanja od nasvetov.

Skupna odločitev iz prvega pododstavka in odločitev pristojnih organov, sprejete, kadar ni skupne odločitve, se priznavajo kot dokončne in jih uporabijo pristojni organi v zadevnih državah članicah.

Skupna odločitev iz prvega pododstavka in kakršna koli odločitev, sprejeta, kadar ni skupne odločitve, v skladu s četrtem in petim pododstavkom, se posodablja vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če organ, pristojen za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, naj posodobi odločitev o uporabi člena 136(2). V slednjem primeru se lahko posodobitev obravnava na dvostranski podlagi med konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi s postopkom skupnega odločanja iz tega odstavka in v zvezi z uporabo členov 123, 124 in 136(2), da bi se lažje dosegla skupna odločitev.“.

32. V členu 130 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Ob nastopu izrednih razmer, vključno z neugodnim razvojem na finančnih trgih, ki bi lahko ogrozile likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli od držav članic, kjer je določena oseba skupine pridobila dovoljenje ali kjer imajo sedež pomembne podružnice iz člena 42a, konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 obvesti organe iz četrtega pododstavka člena 49 in člena 50 ter sporoči vse podatke, bistvene za opravljanje njihovih nalog. Te obveznosti se uporabljajo za vse pristojne organe, navedene v členih 125 in 126, ter za pristojne organe, navedene v členu 129(1).

Če pristojni organ iz četrtega odstavka člena 49 izve za razmere, opisane v prvem pododstavku tega odstavka, takoj ko je mogoče, obvesti pristojne organe iz členov 125 in 126.

Pristojni organi in organ iz četrtega odstavka člena 49 uporabljajo obstoječe načine obveščanja, kjer je to mogoče.“.

33. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 131a

1. Konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegije nadzornikov, da se omogoči lažje izvajanje nalog iz člena 129 in člena 130(1), ter ob upoštevanju zahtev o zaupnosti iz odstavka 2 tega člena in skladnosti s pravom Skupnosti po potrebi zagotovi primerno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi pristojnimi organi tretjih držav.

Kolegiji nadzornikov zagotovijo okvir za konsolidacijskega nadzornika in druge zadevne pristojne organe za opravljanje naslednjih nalog:

- (a) izmenjavo informacij;
- (b) dogovor o prostovoljnem poverjanju nalog in po potrebi prostovoljnem delegiranju odgovornosti;
- (c) določitev programov nadzorstvenih pregledov na podlagi ocene tveganja skupine v skladu s členom 124;
- (d) povečanje učinkovitosti nadzora z odpravo nepotrebnega podvajanja nadzornih zahtev, vključno v zvezi z zahtevami po podatkih iz člena 130(2) in člena 132(2);

(e) dosledno uporabo zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja iz te direktive za vse subjekte znotraj bančne skupine, brez poseganja v možnosti in diskrecijske pravice, ki izhajajo iz zakonodaje Skupnosti;

(f) uporabo člena 129(1)(c) ob upoštevanju drugih forumov, ki so lahko ustanovljeni na tem področju.

Pristojni organi, ki sodelujejo v kolegijih nadzornikov, tesno sodelujejo. Zahteve o zaupnosti na podlagi oddelka 2 poglavja 1 pristojnim organom ne preprečujejo izmenjave zaupnih informacij v okviru kolegijev nadzornikov. Ustanovitev in delovanje kolegijev nadzornikov ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

2. Ustanovitev in delovanje kolegijev temelji na pisnih dogovorih iz člena 131, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi konsolidacijski nadzornik.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za operativno delovanje kolegijev, tudi v povezavi s členom 42a(3).

V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU, in pristojni organi države gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 42a, po potrebi centralne banke in pristojni organi tretjih držav, kadar je primerno, ob upoštevanju zahtev o zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka 2 poglavja 1.

Konsolidacijski nadzornik predseduje srečanjem kolegija in odloči, kateri pristojni organi se udeležijo srečanja ali dejavnosti kolegija. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija vnaprej obvešča o organizaciji teh srečanj in glavnih vprašanih ter dejavnostih, ki bodo obravnavani. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija pravočasno obvešča o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, oziroma o izvedenih ukrepih.

Konsolidacijski nadzornik mora pri svoji odločitvi upoštevati, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, zlasti možni učinek na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 40(3), ter obveznosti iz člena 42a(2).

Konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju zahteve o zaupnosti na podlagi oddelka 2 poglavja 1 obvesti Odbor evropskih bančnih nadzornikov o dejavnosti kolegija nadzornikov, tudi v izrednih razmerah, in temu odboru posreduje vse informacije, ki so še posebej pomembne za namene nadzorne konvergence.“.

34. Člen 132 se spremeni:

(a) v točki (d) odstavka 1 se sklicevanje na člen 136 nadomesti s sklicevanjem na člen 136(1);

(b) v točki (d) odstavka 3 se sklicevanje na člen 136 nadomesti s sklicevanjem na člen 136(1).

35. Člen 150 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točki (k) in (l) nadomestita z naslednjim:

„(k) seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk v prilogah II in IV;

(l) prilagoditev določb v prilogah III in V do XII, da se upoštevajo dogajanja na finančnih trgih (v posebnih novih finančnih proizvodih) ali v računovodskih standardih ali zahtevah, ki se upoštevajo v zakonodaji Skupnosti, ali glede konvergence nadzornih praks.“;

(b) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) pojasnitev izvzetij, opredeljenih v členu 113;“.

36. Tretji odstavek člena 153 se nadomesti z naslednjim:

„Pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene iz odstavka 4 dela 1 Priloge VI se do 31. decembra 2015 za izpostavljenosti centralnim vladam ali centralnim bankam držav članic, ki so denominirane in vplačane v domači valuti katere koli države članice, uporablja ista utež tveganja kot za izpostavljenosti, ki so denominirane ali vplačane v njihovih domačih valutah.“.

37. V členu 154 se dodajo naslednji odstavki:

„8. Kreditne institucije, ki se do 31. decembra 2010 ne uskladijo z omejitvami, določenimi v členu 66(1a), razvijejo strategije in procese za ukrepe, potrebne za rešitev takih razmer pred datumom, določenim v odstavku 9 tega člena.“.

Navedeni ukrepi se pregledajo po členu 124.

9. Za instrumente, za katere se je do 31. decembra 2010 po nacionalni zakonodaji štelo, da so enakovredni postavkam iz točk (a), (b) in (c) člena 57, vendar ne sodijo v točko (a) člena 57 ali ne izpolnjujejo meril, določenih v členu 63a, se še naprej šteje, da do 31. decembra 2040 sodijo pod točko (ca) člena 57, ob upoštevanju naslednjih omejitev:

- (a) do 20 % vsote točk (a) do (ca) člena 57, zmanjšane za vsoto točk (i), (j) in (k) člena 57 v obdobju med 10 do 20 leti po 31. decembru 2010;
- (b) do 10 % vsote točk (a) do (ca) člena 57, zmanjšane za vsoto točk (i), (j) in (k) člena 57 v obdobju med 20 do 30 leti po 31. decembru 2010.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov do 31. decembra 2010 spremlja izdajo navedenih instrumentov.

10. Za namene iz oddelka 5 se postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, ki so nastale pred 31. decembrom 2009, še naprej obravnavajo v skladu s členom 115(2) in členom 116, kakor sta se glasila pred 10. novembrom 2009, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2012.

11. Do 31. decembra 2012 je obdobje iz člena 129(3) šest mesecev.“

38. Člen 156 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 156

Komisija v sodelovanju z državami članicami in ob upoštevanju prispevka Evropske centralne banke redno spremlja, ali ta direktiva v celoti, skupaj z Direktivo 2006/49/ES, znatno vpliva na gospodarski cikel, in glede na navedeni pregled obravnava, ali so upravičeni morebitni popravni ukrepi.

Na podlagi analize in ob upoštevanju prispevka Evropske centralne banke, Komisija sestavi dvoletno poročilo in ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. Pri sestavitvi poročila se ustrezno priznavajo tako prispevki kreditojemalcev kot tudi kreditodajalcev.

Komisija do 31. decembra 2009 v celoti pregleda to direktivo, da bi upoštevala potrebo po boljši analizi makrobonitetnih težav in odzivu nanje, preuči pa tudi:

- (a) ukrepe, ki blažijo vrhove in padce poslovnega cikla, vključno s potrebo, da kreditne institucije v času uspehov ustvarijo proticiklične rezerve, ki se lahko uporabijo med poslabšanjem gospodarskih razmer;
- (b) smiselno osnovo, ki temelji na izračunu kapitalskih zah-
tev iz te direktive; in

- (c) dodatne ukrepe za zahteve, temelječe na tveganju, za kreditne institucije, da bi pomagali omejiti nastanek finančnih vzvodov v bančnem sistemu.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o omenjenih vprašanih in po potrebi tudi ustrezne predloge.

Komisija čim prej, a najpozneje do 31. decembra 2009 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, ali je potrebna nadaljnja reforma nadzornega sistema, vključno z ustreznimi členi te direktive, in v skladu z veljavnim postopkom iz Pogodbe pripravi ustrezne predloge.

Komisija do 1. januarja 2011 preveri napredek, ki ga je Odbor evropskih bančnih nadzornikov dosegel v zvezi z enotno obliko, pogostostjo in datumi poročanja iz člena 74(2). Nato na podlagi navedenega preverjanja poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija do 31. decembra 2011 preveri izvajanje te direktive in poroča o tem, pri čemer posebno pozornost nameni vsem vidikom členov 68 do 73, 80(7), 80(8) in njeno uporabo pri mikroposojlnem financiranju, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi.

Komisija do 31. decembra 2011 preveri uporabo člena 113(4) in poroča o njej, vključno s tem, ali bi morala biti izvzeta vprašanje nacionalne diskrecije, ter to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. V zvezi z morebitno odpravo nacionalne diskrecije iz člena 113(4)(c) in njenim prenosom na raven EU pri reviziji upošteva zlasti uspešnost upravljanja tveganj skupine, pri tem pa zagotovi, da obstaja zadostna zaščita za zagotavljanje finančne stabilnosti v vseh državah članicah, kjer ima enota ali skupina sedež.

Komisija do 31. decembra 2009 pregleda ukrepe za povečanje preglednosti trgovanja na prostem trgu (OTC), vključno s trgi izmenjave neplačil, na primer z obračunavanjem prek osrednjih nasprotnih strank, pripravi poročilo ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi.

Komisija do 31. decembra 2009 poroča o pričakovanem učinku člena 122a ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži to poročilo skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. Komisija se pred pripravo poročila posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov. V poročilu obravnava zlasti vprašanje, ali zahteva za ohranitev minimalnega deleža iz

člena 122a(1) prispeva k usklajevanju interesov originatorjev oziroma sponzorjev in vlagateljev ter povečuje finančno stabilnost in ali bi bilo povečanje te minimalne zahteve primerno, upošteva je mednarodne dogodke.

Komisija do 1. januarja 2012 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi in učinkovitosti člena 122a glede na trende na svetovnem trgu.“

39. Priloga III se spremeni:

(a) v točki 5 dela 1 se doda naslednji stavek:

„Po metodi, določeni v delu 6 te priloge (IMM), se vse nize pobotov z eno samo nasprotno stranko lahko obravnava kot en sam niz pobotov, če so negativne simulirane tržne vrednosti posameznih nizov pobotov v oceni pričakovane izpostavljenosti (EE) enake 0.“;

(b) v delu 2 se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Če se kreditna institucija zavaruje za izpostavljenost iz bančne knjige ali za izpostavljenost za CCR z nakupom kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, lahko izračuna svojo kapitalsko zahtevo za varovano premoženje v skladu z odstavki 83 do 92 dela 3 Priloge VIII ali na podlagi odobritve pristojnih organov, v skladu s točko 4 dela 1 Priloge VII ali odstavkov 96 do 104 dela 4 Priloge VII.

V teh primerih in če se ne uporablja možnost iz drugega stavka točke 11 v Prilogi II Direktive 2006/49/ES se določi, da je vrednost izpostavljenosti za CCR za te kreditne izvedene finančne instrumente enaka nič.

Vendar se lahko institucija odloči, da za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotno stranke dosledno vključuje vse kreditne izvedene finančne instrumente, ki niso vključeni v trgovalno knjigo in so kupljeni za zavarovanje za izpostavljenost iz bančne knjige ali za izpostavljenost za CCR, če je kreditno zavarovanje priznано v skladu s to direktivo.“;

(c) v delu 5 se točka 15 nadomesti z naslednjim:

„15. Za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta, ki je osnova za zamenjavo neplačil, obstaja en niz varovanj. Košarico ‚n-to neplačilo‘ zamenjave neplačil se obravnava na naslednji način:

(a) velikost tveganosti pozicije referenčnega dolžniškega instrumenta v košarici, ki je osnova zamenjave neplačil ‚n-to neplačilo‘, je dejanska nominalna vrednost referenčnega

dolžniškega instrumenta, pomnožena z modificiranim trajanjem izvedenega finančnega instrumenta ‚n-to neplačilo‘ glede spremembe kreditnega razmika referenčnega dolžniškega instrumenta;

(b) za vsak referenčni dolžniški instrument v košarici, ki je osnova določene zamenjave neplačil ‚n-to neplačilo‘, obstaja en niz zavarovanj; tveganost pozicije iz različnih zamenjav neplačil ‚n-to neplačilo‘ se ne vključijo v isti niz zavarovanj;

(c) multiplikator CCR, ki se uporablja za vsak niz varovanj, ustvarjen za enega od referenčnih dolžniških instrumentov izvedenega finančnega instrumenta ‚n-to neplačilo‘, je 0,3 % za referenčne dolžniške instrumente, ki imajo bonitetno oceno priznane zunanje bonitetne institucije, enakovredno stopnji kreditne kvalitete 1 do 3, in 0,6 % za druge dolžniške instrumente.“.

40. Priloga V se spremeni:

(a) točka 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Tveganja zaradi poslov listinjenja, v okviru katerih so kreditne institucije v vlogi vlagatelja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem zaradi izgube poslovnega ugleda (kakršno nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), se ovrednotijo in obravnavajo s primernimi politikami in postopki, s katerimi se zlasti zagotovi, da je ekonomska vsebina posla v celoti izražena v oceni tveganja in odločitvah uprave.“;

(b) točka 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. Za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje likvidnostnega tveganja v ustreznem nizu časovnih obdobj, vključno znotraj enega dne, obstajajo zanesljive strategije, politike, procesi in sistemi, da se kreditnim institucijam zagotovi ohranjanje ustreznih ravni likvidnostnih rezerv. Navedene strategije, politike, procesi in sistemi so prilagojeni poslovnim področjem, valutam in subjektom ter vključujejo ustrezne mehanizme razporeditve stroškov, koristi in tveganj zaradi likvidnosti.“;

(c) vstavi se naslednja točka:

„14a. Strategije, politike, procesi in sistemi iz točke 14 so sorazmerni s kompleksnostjo, profilom tveganosti, obsegom poslovanja kreditne institucije in mejo dovoljenega tveganja, ki ga določi uprava in odraža pomembnost kreditne institucije v vsaki državi članici, v kateri opravlja posle. Kreditne institucije vsa zadevna poslovna področja seznanijo z dovoljenim tveganjem.“;

(d) točka 15 se nadomesti z naslednjim:

- „15. Kreditne institucije razvijejo metodologije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja. Navedene metodologije vključujejo sedanje in načrtovane pomembne finančne tokove v sredstvih, obveznostih in zunajbilančnih postavkah, vključno s pogojnimi obveznostmi in možnim učinkom tveganja izgube poslovnega ugleda, oziroma tokove, izhajajoče iz teh postavk.
16. Kreditne institucije razlikujejo med zastavljenimi in neobremenjenimi sredstvi, ki so vedno na voljo, zlasti v izrednih razmerah. Upoštevajo tudi pravno osebo, v kateri so sredstva, državo, kjer so sredstva zakonito vpisana v register ali na računu, ter njihovo primernost in preverjajo, ali je sredstva mogoče pravočasno aktivirati.
17. Kreditne institucije upoštevajo tudi obstoječe pravne, ureditvene in operativne omejitve možnih prenosov likvidnosti in neobremenjenih sredstev med subjekti, tako znotraj kot zunaj EGP.
18. Kreditna institucija preuči različna orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom zgornjih meja in z likvidnostnimi rezervami, da lahko vzdrži številne različne izjemne dogodke in ustrezno raznovrstno strukturo financiranja in dostop do virov financiranja. Navedene ureditve se redno pregledujejo.
19. Preučijo se različni scenariji pozicij likvidnosti in instrumentov zavarovanja, predpostavke, ki so podlaga za odločitve v zvezi s pozicijami sredstev, pa se redno pregledujejo. Za te namene različni scenariji zlasti obravnavajo zunajbilančne postavke in druge pogoje obveznosti, vključno s subjekti s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE) ali drugimi subjekti s posebnim namenom, v odnosu do katerega kreditna institucija deluje kot sponzor ali zagotavlja znatno likvidnostno podporo.
20. Kreditne institucije preučijo možni učinek različnih scenarijev, posebnih za institucijo, za celoten trg ali kombiniranih. Preučijo se različna časovna obdobja in različne stopnje izjemnih pogojev.
21. Kreditne institucije prilagodijo svoje strategije, notranje politike in omejitve likvidnostnega tveganja in razvijejo učinkovite krizne načrte in pri tem upoštevajo izid različnih scenarijev iz točke 19.
22. Kreditne institucije pripravijo načrte za ravnanje v primerih likvidnostnih kriz, ki določajo ustrezne strategije in ustrezne izvedbene ukrepe za obravnavanje možnih likvidnostnih primanjkljajev.

Navedeni načrti se redno preskušajo in posodablja-
jo na podlagi izidov različnih scenarijev, določenih
v točki 19, ter posredujejo višjemu vodstvu
v odobritev, da se lahko ustrezno prilagodi interne
politike in procese.“.

41. V oddelku 2 dela 3 Priloge IX se doda naslednja točka:

„7a. Pristojni organi prav tako sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da bo glede bonitetnih ocen v zvezi s strukturiranimi finančnimi instrumenti ECAI zavezana objaviti razlago, kako uspešnost paketa osnovnega premoženja vpliva na njene bonitetne ocene.“.

42. Priloga XI se spremeni:

(a) v točki 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) izpostavljenost kreditnih institucij likvidnostnim tveganjem, merjenje in upravljanje teh tveganj s strani kreditnih institucij, vključno z razvojem analiz različnih scenarijev, upravljanjem instrumentov zavarovanja (zlasti raven, sestava in kakovost likvidnostnih rezerv) ter učinkovitimi kriznimi načrti;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„1a. Za namene točke 1(e) pristojni organi redno izvajajo celovito presojo celotnega obvladovanja likvidnostnega tveganja s strani kreditnih institucij in spodbujajo razvoj zanesljivih internih metodologij. Pristojni organi med opravljanjem navedenih pregledov upoštevajo vlogo, ki jo imajo kreditne institucije na finančnih trgih. Pristojni organi v eni državi članici ustrezno upoštevajo možni učinek svojih sklepov na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah.“.

43. V Prilogi XII se v točki 3 dela 2 točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) ključne informacije o pogojih glavnih značilnosti vseh postavk lastnih sredstev in njihovih sestavnih delov, vključno z instrumenti iz točke (ca) člena 57, instrumenti, za katere določbe vključujejo spodbudo za izplačilo instrumenta s strani kreditne institucije, ter instrumenti, za katere velja člen 154(8) in (9);

(b) znesek temeljnega kapitala, z ločenim razkritjem vseh pozitivnih postavk in odbitnih postavk; prav tako se razkrije ločeno skupni znesek instrumentov iz točke (ca) člena 57 in instrumentov, za katere določbe vključujejo spodbudo za izplačilo instrumenta s strani kreditne institucije; vsako od teh razkritij navaja instrumente, za katere velja člen 154(8) in (9);“.

Člen 2

Spremembe Direktive 2006/49/ES

Direktiva 2006/49/ES se spremeni:

1. V členu 12 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Prvotna lastna sredstva‘ pomenijo vsoto točk (a) do (ca), od katere se odšteje vsota točk (i), (j) in (k) člena 57 Direktive 2006/48/ES.“

2. Člen 28 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije, razen investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo merila, določena v odstavku 2 ali 3 člena 20 te direktive, spremljajo in nadzorujejo velike izpostavljenosti v skladu s členi 106 do 118 Direktive 2006/48/ES.“

(b) odstavek 3 se črta.

3. V členu 30 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko pristojni organi dovolijo, da se sredstva iz terjatev in drugih izpostavljenosti do priznanih investicijskih podjetij tretje države in priznanih klirinških hiš ter borz obravnavajo na enak način, kot je določeno v členu 111(1) Direktive 2006/48/ES oziroma v točki (c) člena 106(2) navedene direktive.“

4. Člen 31 se spremeni:

(a) v prvem odstavku se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) izpostavljenost iz bančne knjige do zadevne osebe ali zadevne skupine oseb ne presega omejitve iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, ki je izračunana glede na lastna sredstva, kakor je določeno v navedeni direktivi, tako da je presežek izključno iz postavk trgovalne knjige;

(b) institucija izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo za presežek v zvezi z omejitvijo iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, izračunano v skladu s Prilogo VI k tej direktivi;“

(b) v prvem odstavku se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) institucije pristojne organe vsake tri mesece obveščajo o primerih preseganja omejitve iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES v preteklih treh mesecih.“

(c) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„V zvezi s točko (e) se za vsak primer preseganja omejitve sporoči znesek preseganja in ime osebe, pri kateri je prišlo do preseganja.“

5. V členu 32(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi vzpostavijo postopke, s katerimi institucijam onemogočijo, da bi se namerno izognile dodatnim kapitalskim zahtevam, ki bi drugače nastale zaradi izpostavljenosti, ki presežejo omejitev iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, ko te izpostavljenosti obstajajo več kot 10 dni, z začasnim prenosom omenjenih izpostavljenosti na drugo družbo, ki lahko sodi v isto skupino ali ne, in/ali z navideznimi transakcijami za ukinitvev izpostavljenosti med desetdnevni obdobjem in ustvarjanjem nove izpostavljenosti.“

6. V členu 35 se doda naslednji odstavek:

„6. Investicijska podjetja so zajeta s pravili o enotni obliki, pogostosti in datumih poročanja iz člena 74(2) Direktive 2006/48/ES.“

7. V členu 38 se doda naslednji odstavek:

„3. Člen 42a Direktive 2006/48/ES, razen točke (a) odstavka 1, se smiselno uporablja za nadzor investicijskih podjetij, razen če investicijska podjetja izpolnjujejo merila, določena v členu 20(2), 20(3) ali 46(1) te direktive.“

8. V členu 45(1) se datum „31. decembra 2010“ nadomesti z datumom „31. decembra 2014“.

9. V členu 47 se datum „31. decembra 2009“ nadomesti z datumom „31. decembra 2010“, sklicevanje na točki 4 in 8 Priloge V Direktive 93/6/EGS pa se nadomesti s sklicevanjem na točki 4 in 8 Priloge VIII.

10. V členu 48(1) se datum „31. decembra 2010“ nadomesti z datumom „31. decembra 2014“.

Člen 3

Sprememba Direktive 2007/64/ES

Točka (a) člena 1(1) Direktive 2007/64/ES se nadomesti z naslednjim:

„(a) kreditne institucije v smislu člena 4(1)(a) Direktive 2006/48/ES, vključno s podružnicami v smislu člena 4(3) navedene direktive, ki jih imajo v Skupnosti kreditne institucije, katerih sedež je v Skupnosti ali, v skladu s členom 38 navedene direktive, zunaj nje;“

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 31. oktobra 2010.

Navedene predpise uporabljajo od 31. decembra 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. septembra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM
